

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205089
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119205089.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu D. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. R. X, XXX XX Y., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 496,70 eura a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 192,70 eura zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 304,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 496,70 eura od 23.03.2019 do 26.03.2019, zo sumy 304,- eur od 27.03.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v časti vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100%.

V. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13.03.2019 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 496,70 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 496,70 eura, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia sumy 496,70 eura a aby súd určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb, č. 1552690, zo 17.12.2015, uzatvorená k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2015, č. K520152690, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 17.12.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. K520152690. Žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 600,- eur, s úrokovou sadzbou 28 % z istiny a s RPMN vo výške 48,99 %. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, č. 1552690, podľa ktorej mal zaplatiť sumu 294,- eur za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ a 10,- eur za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“. Žalovanému zaplatil celkovo 1.096,70 eura, z toho sumu 848,- eur mesačnými splátkami úveru a sumu 248,70 eura zrážkami zo mzdy. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSU). Podľa ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem

všeobecných náležitosti podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). V súvislosti s povinnosťou žalovaného uvádzať v Zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 6.4.2017, sp. zn. 3Co/7/2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/ a k/ ZoSÚ, a preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Skutočnosť, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o úvere je zrejmá aj zo samotnej štruktúry zmluvy, keďže údaj o RPMN je dopredu predtlačný v obchodných podmienkach a nijako nezávisí od výšky poskytnutého úveru, ktorý je do textu zmluvy doplnený dodatočne. Podľa žalobcu žalovaný úmyselne použil klamlivú obchodnú praktiku v priebehu uzatvárania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezodôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami na predmetný úver, t.j. 1 096,70 eura a výškou poskytnutého úveru 600,- eur, teda vo výške 496,70 eura. Popri Zmluve o spotrebiteľskom úvere mu bola predložená na podpis aj Zmluva o poskytovaní finančných služieb. Túto považuje za neprijateľnú, pričom poukázal na rozsudok SD EÚ, sp. zn. C-415/11, zo 14.3.2013. Podľa žalobcu zmluva o poskytovaní finančných služieb nie je vo svojej podstate ničím iným, ako vedľajším dojednaním k zmluve hlavnej, úverovej, bez ktorej nemá žiadne opodstatnenie. Ide pritom aj o nekalú obchodnú praktiku, keď hlavný dodávateľ, žalovaný, sa snaží vytvoriť dojem, ako keby s týmto zmluvným vzťahom, nemal nič spoločné. Aj úverová zmluva, aj zmluva o poskytovaní finančných služieb boli uzatvorené naraz, tým istým zástupcom žalovaného. Postup žalovaného je tak v rozpore s líniou judikatúry materiálneho prospechu spotrebiteľa. Zmluva o poskytovaní finančných služieb je len doplnkovou službou, ktorá má vytvoriť zdieľanie, že spotrebiteľ si ju dobrovoľne objednal a má byť samostatne spoplatňovaná. V skutočnosti je však spotrebiteľ nútený, ak chce získať úver, aby spolu s hlavnou službou prijal aj vedľajšiu službu, ktorej odplata predstavuje nemorálne spoplatňovanie poskytnutej služby a rozloženie ceny plnenia do vedľajších záväzkov. Plnenie podľa zmluvy patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ. Žalovaný však náklady spotrebiteľa vyplývajúce za doplnkové služby, do úverovej zmluvy nepojal. O tom, že uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo podmienené uzatvorením Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, svedčí aj výška mesačných splátok oboch vyššie uvedených zmlúv. Úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa mal prvé 3 mesiace splácať splátkami vo výške 6,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 75,- eur. Odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 294,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 98,- eur. Ide o zreteľný úmysel žalovaného s tým, že sa uspokojil so splátkami úveru vo výške 6,- eur iba preto, že splácanie plnej mesačnej splátky bolo kryté Zmluvou o poskytovaní finančných služieb. Finančné služby spočívajú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Táto služba je poskytovaná za odplatu. S touto skutočnosťou však pri jej uzavretí nebol oboznámený. Predmetom Zmluvy o poskytovaní finančných služieb sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzavretie zmluvy o poskytovaní finančných služieb je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a v tom, že s ohľadom na vyššie uvedené striktné zákonné ustanovenie, je v zmluve zakomponovaná odplata, ktorá nebola individuálne dohodnutá (§ 53 ods. 2 OZ), čím sa žalovaný odklonil od zákona. Žalobca ďalej uviedol, že ak platby za poskytovanie fiktívnych finančných služieb, či už boli účtované priamo spoločnosťou TELERVIS, alebo prostredníctvom spoločnosti FINWAY, v prípade žalôb, podaných spoločnosťou TELERVIS proti spotrebiteľom, sú považované za platby na uspokojenie dlhu, musí to platiť rovnako aj pri žalobách, ktoré podáva spotrebiteľ proti spoločnosti TELERVIS, a aj v takom prípade, musia byť považované za platby, vykazované ako platby spoločnosti FINWAY, za splátky úveru poskytnutého spoločnosťou TELERVIS a preplatky musia byť považované za bezodôvodné obohatenie, získané spoločnosťou TELERVIS. Navyiac, pri nezmenenom skutkovom stave, keď súd nie je viazaný právnym hodnotením veci žalobou, prichádza do úvahy aj zodpovednosť žalovaného za škodu, podľa § 42 OZ.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 25.3.2019 uhradil žalobcovi čiastku vo výške 192,70 eura predstavujúcu sumu, ktorú žalobca uhradil žalovanému nad rámec poskytnutej istiny. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, pričom žalovanému neuviedol platobné údaje pre úhradu uvedenej sumy. Ďalej uviedol, že spoločnosť FINWAY SK s.r.o. bola právnická osoba založená v zmysle platnej legislatívy, disponujúca vlastnou právnou subjektivitou, t.j. existujúca ako samostatný daňový a podnikateľský subjekt, t.j. podnikajúca vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia vlastného zisku. Bolo by preda absurdné, aby bola ako neprijateľná zmluvná podmienka vyhlásená Zmluva o poskytovaní finančných služieb, ktorá nemá so žalovaným absolútne nič spoločné. Uvedeného je potrebné domáhať sa v konaní, kde bude pasívne legitimovaný správny subjekt, čo však v tomto prípade jednoznačne nie je. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný bol tým subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil inkasovaním odmeny v zmysle Zmluvy o poskytovaní finančných služieb. Je daňovo nemožné, aby iný subjekt inkasoval plnenie vyplývajúce z právneho vzťahu uzatvorené medzi inými dvoma právnymi subjektmi. Žalobca je ten, ktorý nesie dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania a podloženia dôkazmi, že si bezdôvodné obohatenie uplatňuje voči správne pasívne legitimovanému subjektu, čo sa však v tomto konaní nestalo práve naopak zo všetkých i žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že odmenu vyplývajúcu zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb inkasoval poskytovateľ týchto služieb, teda spoločnosť FINWAY SK s.r.o. Žalobcovi nič nebráni uplatňovať si ním tvrdené bezdôvodné obohatenie voči správne pasívne legitimovanému subjektu. Žalovaný poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci sp.zn. 17Co/113/2017, kde odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovanej, k týmto je potrebné uviesť, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 12.12.2014 bola uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., so sídlom Zámocká 30, Bratislava, IČO: 44 718 560. V zmysle uvedenej zmluvy sa poskytovateľ (FINWAY SK, s.r.o.) zaviazal poskytovať žalovanej finančné služby, a to výber a doručenie finančných prostriedkov a osobné inkaso platieb splátok úveru, vedenie a evidenciu splátok podľa splátkového kalendára. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala poskytnúť spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. za poskytnutie služieb odmenu v celkovej výške 204 Eur. Podľa knihy splátok vyhotovených spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. (č.l. 32 spisu) žalovaná spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uhradila sumu 204 Eur a žalobcovi sumu 6 Eur. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odmena vo výške 204 Eur zaplatená žalovanou bola príjmom spoločnosti FINWAY SK s.r.o. nie žalobcu. Nešlo o plnenie dlhu (vrátenie istiny úveru) vzniknutého zo zmluvy o úvere uzavretej so žalobcom, preto toto plnenie žalovanej relevanciu vo vzťahu k výške dlhu žalovanej voči žalobcovi nemá. „Zo záväzkového charakteru bezdôvodného obohatenia vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa neviaže na vec, ale na osobu, ktorá sa bezdôvodne obohatila. Ak teda niekto prevedie na tretiu osobu vec, o ktorú sa bezdôvodne obohatil, nezbavuje sa tým povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie tomu, na úkor koho sa obohatil“ (Lazar et al, 2010, s. 378). „Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. januára 2012, sp. zn. 2 Cdo 92/2010) „Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z noriem bezdôvodného obohatenia upravenej v jf 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t.j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy, (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011) „Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Obdo 16/2008 zo dňa 16. decembra 2008)

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 17.12.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K520158690, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 600,- eur za úrok vo výške 168,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 13 mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 6,- eur a 10 mesačných splátkach vo výške 75,- eur. Podľa zmluvy je RPMN vo výške 48,99% a priemernej RPMN 29,89%. V zmluve je údaj o celkovom úroku vo výške 28% z istiny.

5. Dňa 17.12.2015 žalobca a spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uzatvorili Zmluvu o poskytovaní finančných služieb č. 1552690, ktorou sa spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. zaviazala vyberať a doručovať finančné prostriedky a osobné inkaso platieb splátok úveru. Žalobca sa zaviazal uhradiť spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. celkovo sumu 304,- eur.

6. Podľa knihy splátok žalobca uhradil na Zmluvu o poskytovaní finančných služieb sumu 304,- eur a na úver celkovo sumu 544,- eur. Podľa prehľadu zrazených splátok boli žalobcovi vykonané zrážky celkovo vo výške 248,70 eura.

7. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že zmluva bola uzatvorená u neho doma. Prišla k nemu zástupkyňa, dala mu zmluvu, zmluvu si neprečítal a ju podpísal. Nič bližšie mu k zmluve nebolo vysvetlené. Súrne potreboval peniaze. Zobral si úver. Potom, aby tento úver vyplatil, tak si zobral ďalší úver. Nevedel sa vyjadriť ku spoločnosti FINWAY SK s.r.o.

8. Svedkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že pracovala v spoločnosti Telervis plus. Skončila tam asi pred 1,5 rokom. Žalobcu prevzala po predchádzajúcej zástupkyňi. Úvery brala rovnako manželka a svokra žalobcu. Žalobca úvery splácal. Potom mal problémy v práci a prevzala to spoločnosť Telervis. Na zmluvu o poskytovaní finančných služieb sa nepamätala, ale ak chcel klient dostať úver ihneď, tak musel podpísať aj zmluvu so spoločnosťou Finway SK s.r.o.. Všetky peňažné prostriedky, ktoré splácal žalobca odovzdala spoločnosti Telervis. Ďalej už nevedela, akým spôsobom s nimi naložila spoločnosť. Mala mandátnu zmluvu od Finway SK s.r.o., pričom celú zmluvnú dokumentáciu dostala od spoločnosti Telervis

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.11.2015 do 22.12.2015 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

11. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané..

12. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods.1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 30.09.2015 do 22.12.2015 (ďalej len ako „ZoSÚ“) Tento právny predpis v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d/ tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. j) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), k) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa § 146 ods. CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti 192,70 eura skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, súd konanie v časti zaplattenia 192,70 eura v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zastavil.

27. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

28. Žalobca sa po čiastočnom späťvzati domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 304,- eur s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

29. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

30. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia tak súd z vykonaného dokazovania zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V obchodných podmienkach sa síce nachádza, že termín konečnej splatnosti je 380. deň po uzatvorení Zmluvy, pričom doba trvania tejto Zmluvy je od uzatvorenia Zmluvy do termínu konečnej splatnosti, avšak takýto údaj súd považuje za nedostatočný a to jednak z dôvodu toho, že tento je súčasťou pomerne husto písaného textu obchodných podmienok a taktiež tento údaj neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úver.

31. Zmluva ďalej neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ a ust. § 2 písm. j) ZoSÚ. Úroková sadzba má byť vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru. Z uvedeného teda vyplýva, že v Zmluve mala byť uvedená ročná úroková sadzba čo sa v danom prípade nestalo.

32. V zmluve taktiež absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. ZoSÚ v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 7.12.2018, sp. zn. 11Csp/164/2018, ktorý uviedol: „Medzi obligatónymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 pod písm. j/ je uvedená nie len ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Gramatickým a logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že nestačí, ak v zmluve je uvedená len výška RPMN. Takýto strohý údaj by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu

pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/." Súd sa s tým odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až 1), s), z) a aa). Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i/ a k/ ZoSÚ považuje sa úver poskytnutý žalovaným za bezúročný a bez poplatkov.

34. V konaní nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 600,- eur. Taktiež nebolo sporné, že žalobca mesačnými splátkami uhradil sumu 848,- eur a boli mu vykonané zrážky celkovo vo výške 248,70 eura. Žalovaný v priebehu konania uhradil žalobcovi dňa 26.03.2019 (pripísaná na účet) čiastku vo výške 192,70 eura predstavujúcu sumu, ktorú žalobca uhradil žalovanému nad rámec poskytnutej istiny. Sporná v konaní zostala suma 304,- eur, keď žalovaný v konaní tvrdil, že o predmetnú sumu sa na úkor žalobcu neobohatil, nakoľko táto suma bola uhradená na zmluvu o poskytnutí finančnej služby, ktorú žalobca uzatvoril so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o.. K tomu bola vypočítaná ako svedkyňa J. J., ktorá so žalobcom uzatvorila zmluvu a ktorá zároveň od žalobcu preberala finančné prostriedky. Táto vo svojej výpovedi jednoznačne uviedla, že peňažné prostriedky odovzdala spoločnosti Telervis plus, a.s., pričom so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. nebola v kontakte. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 17Co/163/2017 a Okresného súdu Prešov zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 11Csp/7/2018, ktoré postup, kedy je zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou Finway SK s. r. o. uzatváraná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, posúdili ako sofistikovaný spôsob žalovaného získať prostredníctvom tretej, naoko so žalovaným nijako neprepojenej spoločnosti, od dlžníka - spotrebiteľa, ďalšie peňažné plnenie, ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh. Súdny zhodne započítali plnenia na zmluvu o poskytovaní finančných služieb za platby na dlh spotrebiteľa. Tomuto zodpovedá aj ustanovenie § 9 ods. 14 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 23.12.2015, podľa ktorého akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Ak sa teda zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov, plnenie na zmluvu o poskytovaní finančných služieb predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 304,- eur.

35. Dlž, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby dňa 22.03.2019. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 496,70 eura od 23.03.2019 do 26.03.2019 (žalovaný uhradil sumu 192,70 eura dňa 26.03.2019, kedy bola pripísaná na účet právneho zástupcu žalobcu), zo sumy 304,- eur od 27.03.2019 do zaplatenia.

36. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak súd sa v prvom rade zaoberal pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného. V konaní o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky môže byť žalobe vyhovie, len ak sa konania zúčastnia všetci účastníci zmluvy, ktorí ju uzavreli, prípadne ich právni nástupcovia. Žaloba, ktorou sa žiada určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nemôže mať úspech a na základe nej nie je možné prejednať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ak sa konania nezúčastnia všetci účastníci zmluvy, a preto nemôže byť návrhu vyhovie, a to pre nedostatok vecnej legitímácie. Súd v tejto súvislosti analogicky poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý už viackrát judikoval, že ak má byť určená neplatnosť zmluvy, musia byť stranami konania všetci, ktorí ju uzavreli. Ak tomu tak nie súd musí súd žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie (viď napr. 5 Cdo 211/2013 rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 122/2002 uverejnené

v časopise Zo súdnej praxe č. 30/2004, sp. zn. 1 Cdo 11/2003). Uvedený záver je možné aplikovať aj na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

37. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 17.12.2015 žalobca a spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uzatvorili Zmluvu o poskytovaní finančných služieb č. 1552690. Spoločnosť FINWAY SK s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia. Právnym nástupcom bola spoločnosť SIMBOX s.r.o., ktorá bola zrušená rozhodnutím spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods.3 písm. b) Obchodného zákonníka a dňa 26.01.2018 vymazaná. Žalovaný teda nie je právnym nástupcom spoločnosti, ktorá so žalobcom uzatvorila zmluvu o poskytovaní finančných služieb a teda mu nesvedčí pasívna vecná legitímácia. Keďže spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. a ani jej právni nástupca nie je stranou v konaní, súd žalobu v časti určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietol.

38. O trovách konania v časti vydania bezdôvodného obohatenia súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu v časti zaplatenia sumy 192,70 eura späť, pretože žalovaný po podaní žaloby uhradil uvedenú sumu, čím z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalovaný a vo zvyšnej časti bol žalobca v celom rozsahu úspešný, a preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v časti vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

39. O trovách konania v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky úspešný v celom rozsahu, a preto súd priznal žalovanému náhradu trov konania v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v rozsahu 100%. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobcom tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplynula. Žalovaný namietal pasívnu vecnú legitímáciu, pričom žalobca na podanej žalobe v tejto časti naďalej trval. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).